

Sygn. akt V GC 219/13

Sygn. akt V GC 219/13 upr

WYROK

W I M I E N I U R Z E C Z Y P O S P O L I T E J P O L S K I E J

Dnia 2 sierpnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Karolina Krzemińska
Protokolant:	sekr. sądowy Joanna Linde

po rozpoznaniu w dniu 2 sierpnia 2013 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa: Gminy J. - Zakładu (...) w J.

przeciwko: Firmie (...), (...) Spółka Jawna w J., P. M. i T. M. (1)

o zapłatę 7.743,91 zł

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 25.03.2013 r. sygn. akt V GNc upr 536/13, który utracił moc w części to jest, co do kwoty 1.711,73 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20.02.2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w kwocie 1.275,00 zł

I. umarza postępowanie ponad kwotę 1.271,73 zł,

II. zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 971,49 zł (dziewięćset siedemdziesiąt jeden złotych czterdzieści dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 1.271,73 zł od dnia 20.02.2013 r. do 22.04.2013 r.,

- 971,49 zł od dnia 23.04.2013 r. do dnia zapłaty,

III. w pozostałej części powództwo oddala,

IV. zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 1.350,00 zł tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Strona powodowa Gmina J. – Zakład (...) wystąpiła z powództwem przeciwko spółce (...), (...) spółka jawna w J. oraz jej współnikom T. M. (1) i P. M. domagając się zasądzenia kwoty 7.743,91 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot: 6.032,18 zł od dnia 27.09.2012r. do dnia zapłaty, 1.711,73 zł od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty a także zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że pozwana spółka oraz jej wspólnicy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej na podstawie zawartej z powodem umowy najmu zajmowali lokal użytkowy położony przy ul. (...) w J. i z tego tytułu zobowiązani byli do zapłaty czynszu i innych opłat obciążających najemcę. Umowa została rozwiązana w dniu 31.12.2010r., a lokal zdany w dniu 13.01.2011r. Pomimo wezwania do zapłaty z dnia 26.09.2012r. pozwani nie zaległych należności, na które składa się: czynsz najmu należny na dzień 26.09.2012r. w kwocie 6.032,18 zł oraz ustawowe odsetki za zwłokę wyliczone według aktualnej stawki procentowej dla poszczególnych należności czynszowych i terminów zapłaty – zgodnie z w/w wezwaniem do zapłaty. Powód żąda zasądzenia odsetek ustawowych za zwłokę od dnia następnego po dacie wymagalności określonej na 26.09.2012r. Podstawę prawną dla dochodzenia należności również od wspólników spółki jawnej stanowi art. 31§2 ksh. Powód wskazał również na uchwały Rady Miejskiej w J. stanowiące o połączeniu Zakładów (...) i (...) w Zakład (...) oraz połączenie Zakładów (...) 2 i 4.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 25.03.2013r. sąd uwzględnił w całości żądanie pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty wszyscy pozwani wnieśli sprzeciw zaskarżając go w części, tj. co do kwoty 1.711,73 zł wraz odsetkami od dnia 20.02.2013r. do dnia zapłaty. Wnieśli również o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu wskazali, że roszczenie dochodzone pozwem w zakresie kwoty 1.711,73 zł z tytułu odsetek ustawowych jest przedawnione. Podnieśli również, że powód nie przedstawił żadnego dowodu na okoliczność istnienia po stronie pozwanej roszczenia z tytułu opóźnień w realizacji zapłat.

W piśmie procesowym z dnia 21.05.2013r. powód wskazał, że w dniu 22.04.2013r. (po wydaniu nakazu zapłaty) pozwani uregulowali kwotę 6.472,18 zł na którą składały się 6.032,18 zł z tytułu zaległego czynszu najmu oraz 440 zł ustawowych odsetek za zwłokę. W tym zakresie powód ograniczył powództwo. Wniósł o obciążanie ich całością kosztów procesu na podstawie art. 100 zd. 2 kpc. Wskazał, że roszczenie nie jest przedawnione albowiem pozwani poprzez zapłatę zaległego czynszu i części odsetek dokonali uznania niewłaściwego, które spowodowało przerwanie biegu przedawnienia.

Na rozprawie w dniu 02.08.2013r. pełnomocnik powoda sprecyzował, iż kwota objęta przedmiotem zaskarżenia, tj. 1.711,73 zł stanowi odsetki od czynszu najmu za miesiąc grudzień 2010r. i zostaje ona ograniczona o kwotę 440 zł uiszczoną po dniu wniesienia powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Stronę powodową łączyła z pozwaną spółką poczynszy od dnia 19.12.2008r. do dnia 31.12.2010r. umowa najmu lokalu użytkowego położonego w J. przy ul. (...). Na jej podstawie pozwana spółka zobowiązana była do zapłaty czynszu najmu w wysokości 5.590,69 zł oraz opłat z tytułu dostawy mediów do 10-go każdego miesiąca. Stawka czynszu mogła ulec zmianie na mocy Zarządzenia Prezydenta Miasta, co nie wymagało aneksu do umowy.

Po zakończeniu umowy najmu pozwana w dniu 13.01.2011r. zdała lokal powódce.

T. M. (2) i P. M. są wspólnikami spółki (...), (...) Spółka Jawna w J..

okoliczności niesporne

a nadto

dowód: - umowa najmu z dnia 19.12.2008r. – k. 14-18 akt,

- pismo Prezydenta Miasta z dnia 22.12.2010r. - k.19-20 akt,

- protokół zdawczo-odbiorczy – k. 21-22 akt,

- odpis KRS pozwanej – k. 23-28 akt

Pozwana spółka zalegała z zapłatą na rzecz powódki należności czynszowych za grudzień 2010r. w wysokości 6.032 zł.

Pismem z dnia 26.09.2012r. powódka wezwała pozwaną spółkę do zapłaty zaległości czynszowej w kwocie 6.032,18 zł oraz odsetek w wysokości 1.711,73 zł.

dowód: - wydruk zestawienia sald płatnika – k. 29 akt,

- wezwanie do zapłaty z dnia 26.09.2012r. – k. 30 akt

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jedynie częściowo zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotem rozpoznania sądu w postępowaniu wywołanym wniesieniem sprzeciwu były jedynie odsetki za opóźnienie w płatności należności czynszowych w wysokości 1.711,73 zł. Zgodnie z oświadczeniem pełnomocnika powódki złożonym na rozprawie w dniu 02.08.2013r. kwota ta obejmowała odsetki od czynszu najmu jedynie za miesiąc grudzień 2010r.

Ponieważ jednak przesłanką żądania zapłaty odsetek jest istnienie świadczenia głównego, dlatego też rozważenia wymagała zasadność roszczenia o zapłatę należności czynszowych.

Nakaz zapłaty wydany w niniejszej sprawie co do kwoty 6.032,18 zł tytułem zaległych opłat czynszowych (za miesiąc grudzień 2010r.) nie został przez pozwanych zaskarżony, co czyni co najmniej zaskakującym oświadczenie ich pełnomocnika złożone na rozprawie w dniu 02.08.2013r. kwestionujące fakt zalegania pozwanej z zapłatą czynszu.

Obowiązek zapłaty czynszu najmu wynika z treści art.659§1 kc oraz § 2 umowy najmu z dnia 19.12.2008r. łączącej strony.

Powódka chcąc wykazać zasadność swego roszczenia z tytułu czynszu najmu (art. 6 kc) winna więc jedynie udowodnić fakt istnienia tego stosunku w spornym okresie i wysokość należnych opłat czynszowych, co też uczyniła dołączając umowę najmu. Przedłożony przez nią dokument księgowy w postaci „zestawienia sald płatnika” ma w istocie charakter wtóry, gdyż wskazuje jedynie na wysokość tego zadłużenia zaksięgowaną przez służby finansowe powódki. Wbrew stanowisku pełnomocnika pozwanych powódki nie obciążał obowiązek udowodnienia tego, iż pozwana nie zapłaciła czynszu za dany miesiąc, gdyż dowód taki jako dowód na okoliczność negatywną nie jest możliwy do przeprowadzenia. To pozwana chcąc zniweczyć żądanie pozwu, winna przedstawić dowód zapłaty czynszu najmu, czego nie uczyniła.

Termin płatności należności czynszowych określony został w § 3 umowy na 10-ty dzień miesiąca. Skoro więc powódka wykazała, iż należny był jej czynsz najmu za miesiąc grudzień 2010r., to zgodnie z treścią art. 481§1 kc należne były jej również odsetki za opóźnienie w płatności tej należności począwszy od dnia 11.12.2010r. Odsetki ustawowe od czynszu najmu w wysokości 6.032 zł (wysokość czynszu nie była kwestionowana) za okres od 11.12.2010r. do 27.09.2012r. (dzień na który powódka dokonała ich kapitalizacji – por. żądanie pozwu) przy przyjęciu 13% stopy w stosunku rocznym wyniosły kwotę 1.411,49 zł.

Kwotę tą należało pomniejszyć o wpłatę pozwanych w wysokości 440 zł, albowiem w piśmie z dnia 21.05.2013r. oraz na rozprawie w dniu 02.08.2013r. pełnomocnik powódki przyznał, iż w takiej właśnie części zapłata pozwanych (w ogólnej kwocie 6.472,18 zł) została przez powódkę zaliczona na poczet odsetek dochodzonych w niniejszym postępowaniu. Po pomniejszeniu należnych odsetek (1.411,49zł) o kwotę uiszczoną (440 zł) pozostała kwota 971,49 zł tytułem pozostałych należnych odsetek, którą zasądzono w punkcie II wyroku.

O odsetkach ustawowych od odsetek orzeczono na podstawie art. 482§1 kc. Odsetki te należne były powódce od dnia wniesienia pozwu (20.02.2013r.) do dnia zaliczenia częściowej zapłaty (22.04.2013r.) od kwoty 1.411,49 zł i dalej

od dnia 23.04.2013r. do dnia zapłaty od kwoty 971,49 zł. Ponieważ jednak żądanie pozwu, po jego ograniczeniu, obejmowało jedynie kwotę 1.271,73 zł wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu, sąd nie mógł wyjść ponad to żądanie i zasądził odsetki od dnia wniesienia pozwu (20.02.2013r.) do dnia zaliczenia częściowej zapłaty (22.04.2013r.) jedynie od tej kwoty.

Podstawę prawną solidarnej odpowiedzialności pozwanych wspólników T. M. (2) i P. M. za zobowiązania spółki Firma (...), (...) Spółka Jawna w J. stanowił art. 22§2 ksh. Zgodnie z jego treścią każdy wspólnik odpowiada za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem solidarnie z pozostałymi wspólnikami oraz ze spółką, z uwzględnieniem art. 31.

Odpowiedzialność wspólników za zobowiązania spółki jawnej ma charakter subsydiarny, co oznacza, że wierzyciel spółki może prowadzić egzekucję z majątku wspólników dopiero, gdy egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna (art. 31 § 1 k.s.h.). Powyższa zasada nie stanowi jednak przeszkody do wniesienia powództwa przeciwko wspólnikowi, zanim egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna (o czym stanowi wprost art. 31 § 1 k.s.h.).

Niezasadny był przy tym zarzut przedawnienia roszczenia. Należność z tytułu odsetek jako należność okresowa (art.118) przedawnia się bowiem z upływem 3-letniego okresu. Pozew w niniejszej sprawie złożono w dniu 20.02.2013r. a więc przed upływem 3-letniego terminu przedawnienia liczonego od dnia wymagalności należności odsetkowej, tj. od 11.12.2013r.

W pozostałej części żądanie jako niezasadne należało oddalić (punkt III wyroku).

Z uwagi na cofnięcie przez pełnomocnika powódki pozwu co do kwoty 440 zł, sąd umorzył postępowanie w tej części, czyli ponad kwotę 1.271,73 zł (1.711,73 – 440) na podstawie art. 203§1 kpc w zw. z art. 355§1kpc, albowiem okoliczności sprawy nie wskazywały na to, aby czynność ta była sprzeczna z prawem, z zasadami współżycia społecznego albo zmierzała do obejścia prawa (art.203§4 kpc) (punkt I wyroku).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.100 zd. 2 kpc.

Powódka z żądanej w pozwie kwoty 7.743,91 zł otrzymała ostatecznie kwotę 7.443,67 zł (6.032,18 zł – zasądzoną w nakazie zapłaty, 971,49 zł - zasądzoną w wyroku, 440 zł – co do której cofnięto powództwo na skutek dobrowolnej zapłaty). Należało zatem uznać, że wygrała sprawę w zaokrągleniu w 90%. godnie bowiem z ugruntowanym stanowiskiem doktryny i judykatury za stronę przegrywającą sprawę w rozumieniu przepisów o kosztach procesu należy także uważać pozwanego, który w toku procesu spełnił dochodzone od niego świadczenie, czym zaspokoił roszczenie powoda wymagalne w chwili wytoczenia powództwa (por. postanowienie SN z dnia 6 listopada 1984 r., IV CZ 196/84, LEX nr 8642). Zaspokojenie roszczenia powódki nastąpiło po doręczenie pozwanej odpisu pozwu i nakazu zapłaty.

Sąd nie uznał za przekonujące oświadczenia pełnomocnika pozwanych na rozprawie w dniu 02.08.2013r. o tym, iż „nie ma przekonania” czy uiszczona przez pozwaną kwota dotyczyła zaległego czynszu za miesiąc grudzień 2010r., gdyż mogła ona dotyczyć innego okresu albo roszczenia. Pozwani nie wykazali bowiem aby między stronami istniały inne roszczenia i aby wpłata dokonana została na rzecz innego roszczenia niż to dochodzone pozwem. Jeśli zaś dłużnik nie skorzystał z przysługującego mu prawa zarachowania spełnionego świadczenia (art. 451 § 1 k.c.) mógł to uczynić wierzyciel (art. 451 § 2 k.c.).

Powódka poniosła koszty w łącznej wysokości 1.500 zł, na które składały się: opłata od pozwu 300 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 1.200 zł, obliczone stosownie do §6 ust.4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.02.163.1349 ze zm.)

Ponieważ powódka uległa tylko co do nieznacznej części swego żądania pozwani powinni zwrócić jej całość kosztów (obliczonych od wygranej części powództwa), tj. kwotę 1.350 zł (90% z 1.500 zł) – zgodnie z art.100 zd. 2 kpc (punkt IV wyroku)